

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

деформаційно-дистрофічних змін грудного відділу хребта. Це дає підставу для застосування немедикаментозних методів у реабілітації хворих ХЗБ.

Ціль: Аналіз сучасних підходів до реабілітації осіб з ХЗБ у комбінації з порушенням постави.

Матеріали та методи дослідження: У відділенні відновного лікування на кафедрі фізичної реабілітації та спортивної медицини ХНМУ методи немедикаментозного лікування та реабілітації знайшли широке застосування. До них відносяться: дихальна кінезотерапія, лікувальна гімнастика з коригуючими вправами, йога-терапія, релаксаційна гімнастика, плавання, масаж, тренування на тренажерах. Курс відновного лікування тривалістю два тижні отримували пацієнти у віці 30-60 років.

Результати: Зменшення ступеня вираженості деформації грудної клітини засобами ЛФК призводило до збільшення екскурсії грудної клітини. Досягнутий регрес вентиляційних порушень поряд з явним відновленням правильної постави позитивно впливали на психоемоційний статус пацієнтів. У процесі реабілітаційних заходів спостерігалось зменшення кількості нападів порушень дихання та зменшення ступеня їх тяжкості. У більшості хворих збільшувалась життєва ємність легень.

Висновок: На ефективність відновлювального лікування та реабілітації цієї категорії хворих впливає раціональне поєднання і підбір терапевтичних засобів та реабілітаційних заходів.

ЗАСОБИ ТА МЕТОДИ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ПРИ ОСТЕОХОНДРОЗІ ПОПЕРЕКОВО-КРИЖОВОГО ВІДДІЛУ ХРЕБТА І-ІІ СТУПЕНЯ

Киричок О.О.

Науковий керівник: Ольховик А.В.

Сумський державний університет, кафедра фізичної реабілітації та спортивної медицини

Аналіз наукової та науково-методичної літератури дозволяє констатувати, що хвороби хребта посідають перше місце за поширеністю серед населення земної кулі. Серед них однією з найбільш поширених патологій є остеохондроз хребта (ОХ). Питома вага його виявів серед усіх захворювань периферійної нервової системи складає від 67% до 95%.

Мета дослідження – розробити комплексну програму фізичної терапії (КПФТ) при остеохондрозі хребта попереково-крижового відділу для осіб 30-40 років.

Завдання:

1. Проаналізувати наукову та науково-методичну літературу з теми дослідження.
2. Розробити та теоретично обґрунтувати КПФТ при попереково-крижовому остеохондрозу для осіб 30-40 років із застосуванням сучасних засобів та методів фізичної терапії.

Методи: теоретичні (аналіз, систематизація, узагальнення наукових джерел).

Результати. Розробка та експериментальне обґрунтування нових методів фізичної терапії є, на думку низки авторів, необхідними і виправданими, тому що застосування різних засобів консервативного лікування ОХ не завжди призводить до бажаних результатів.

Комплексна реабілітація хворих на остеохондроз попереково-крижового відділу хребта проводиться з урахуванням патогенезу захворювання та провідних синдромів, що вимагає індивідуального підходу до кожного конкретного хворого. У КПФТ при попереково-крижовому остеохондрозі хребта входять різні поєднання методів і засобів кінезіотерапії, масажу та фізіотерапевтичного лікування преформованими природними факторами.

Під час проведення занять з кінезіотерапії у даного контингенту хворих використовують вправи на розслаблення м'язів; на координацію; динамічні вправи для всіх м'язових груп. Лікувальний масаж та масаж паравертебральних зон використовується для покращення кровотоку та лімфообігу в м'язах, які задіяні в патологічний процес; зменшення спастичності м'язів та больових відчуттів; фізіотерапевтичні методи: електрофорез, магнітотерапія, підводне витягання.

Комплексне застосування засобів та методів фізичної терапії сприятиме регенеративним процесам в ураженій ділянці хребті та відновленням рухливості в даному сегменті.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ РІВНЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ

Коновал С.І.

Науковий керівник: старший викладач Киван-Мультав Н.В.

*Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького,
кафедра фізичного виховання і спортивної медицини*

Актуальність. Тести з фізичного виховання оцінюють не тільки фізичний розвиток студентів, а й їхнє фізичне здоров'я, здатність до продуктивної подальшої праці. Здача цих тестів на заняттях стимулює студентів отримати кращі оцінки, більше уваги приділяти самостійній роботі з фізичного виховання.

Мета. Визначити рівень фізичної підготовленості студентів та порівняти його з результатами тестів поточного контролю з фізичної підготовленості згідно типової програми з дисципліни фізичне виховання.

Методи та дослідження. Було протестовано 235 студентів I курсу медичних факультетів N 1 та 2 на початку навчальних семестрів. Студенти здавали нормативи із швидкості (вправи зі скакалкою за 15 сек.), спритності (човниковий біг), сили (стрибок у довжину з місця) та витривалості (вправи зі скакалкою за 1 хв.).

Результати.

Вправи зі скакалкою за 15 сек: жінки – 40 разів, чоловіки-47разів.

Човниковий біг: жінки – 10.5 сек, чоловіки-9.2 сек.

Стрибок у довжину з місця: жінки-210 см, чоловіки-250см.

Вправи зі скакалкою за 1 хв: жінки-110 разів, чоловіки-130 разів.

Здаючи тести з фізичного виховання, студентки на відмінно здали тільки вправи зі скакалкою за 1 хв. човниковий біг та стрибок у довжину з місця за середніми показниками на рівні "2". У студентів-чоловіків середній показник тестів не відповідає оцінці відмінно.

Висновки. За даними тестування студенти медичних факультетів виявили недостатній рівень фізичної підготовленості.

МЕТОДИКА СПОРТИВНОГО ВІДБОРУ АРМСПОРТСМЕНІВ ЗА ДОПОМОГОЮ АНТРОПОМЕТРИЧНИХ ДАНИХ

Лунгол О.С.

Керівник: д.мед.н., проф. Сарафинюк Лариса Анатоліївна

*Вінницький національний медичний університет імені М.І.Пирогова,
кафедра фізичного виховання та лікувальної фізичної культури*

Актуальність. Рання діагностика особливостей розвитку морфологічних ознак і рухових здібностей дітей у процесі спортивного відбору можлива при використанні генетичних маркерів, серед яких провідне місце належить особливостям будови тіла.

Мета дослідження. Виявити антропометричні особливості в організмі людей, що займаються армрестлінгом, та порівняти ці результати з неспортсменами для визначення маркерів спортивної успішності, що можна використовувати при проведенні спортивного відбору.

Матеріали і методи: Антропометричні показники студентів ВНМУ імені М.І. Пирогова, що займаються у спортивній секції армрестлінгу, спортсмени АРМ клубу "Spartak". Результати практично здорових людей, що не займаються спортом, віком 18-25 р., дані взяті з бази даних науково-дослідного центру ВНМУ імені М.І.Пирогова.

Результати. В армрестлерів спостерігається збільшення таких антропометричних показників як обхватних розмірів плеча, передпліччя, грудної клітки, поперечних і передньо-